

Sy-li spěwaš,
Pilnje dželaš,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swérny
Přez spar mérny
Čerstwosć da.

Njech ty spěwaš,
Swérne dželaš
Wśedne dny;
Dzén pak swaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njech ói khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokrew će. F.

Sserbske nјedželske lopjeno.

Budawa žo kózdu žobotu w Ssmolerjez knihicjihczerni a płaczi schtwarzlénje 2.— hr. s portom 2.50 hr.

Sswjedženj ſvjateſe Trojizy.

Romſt. 11, 33—36.

Hdahž něchtó, kotrež w horach pucžuje, na poſledni horu ſlupi, wot kotrejž jeho pucž do plódneje runinu dele wjedže, dha wostanju wón khwili ſtejo a hłada wróco na tón pucž, na kotrejž je piſchol a wopomni, ſchto je wón na ſwojim pucžowanju widžil a ſhonil. My runjamy žo dženža tajkemu pucžowrzej. W běhu tuteho zyrkwiného lěta žnij přenju poſoju pschebrocžili, kotrež běſche bohata na wulkich ſwjedženjach a pschednami leži runina „po ſvjatej Trojizy“. Dha džeja nashe myžle hjscheze junfrócz wróco na te wulke ſkutki, kotrež je Bóh k naſhemu ſbožu cžinil a nam s nowa pschijowjedacž dał. My hlamy hjscheze junfrócz na tu njewurjetniwu luboſcz Boha Wótza, kotrež žo w tym džesczu w žlobje tak kraſnje ſjewi, na wopor Božeho Ssyna, kiž je naž psches ſwoje hórke czerpjenje a wumrejceze wumohł, warbował a dobył wote wſchitkých hréchow, wot hñjereje a wot czertowskeje možy a ná hnadu ſvjateho ducha, kiž bě něhdyl na wuežomnikow wulath a kiž tež na naſchich duſhach džela, ſo by naž ſa běgarjow Božeho kraleſtwa a ſa herbow pschichodneje kraſnoſcze cžinil. A ſchtož tu widžimy, wobjima dženžniſcha nјedžela, kotrež je Božej ſvjatej Trojizy poſvojeczena a pschitwola nam: tucži tſjo, kotsiž ſu naſche měčne ſwoje ſhotowali, Bóh Wótz, Bóh Ssyn, Bóh ſvjath duch ſu drje ſi parſchony ale niž tſjo Bohojo ale jedyn Bóh, trojenicžli Bóh, jenaleje možy a kraſnoſcze a čeſcze. To je naſcha kſhesčianska wéra, ke kotrejž ſo wſchitzh kſhesčijenjo po wſchej ſemi wuſnaja a kotrež naž wotdželi wot Židow, pohanow a Muhamedanow. Drje, tež ſa tak někotreho, kiž kſhesčijam rěka, je tuta Boža ſeſch tý ſapſchimyč, ſchto tute krotke ſłowa wupraja. Wſchitko,

žwjata Trojiza ſamjeni nastorka a poſorschenna a něchtóžkuli praji: Kaf móža tſi parſchony a tola jedyn Bóh bhez; to je pschecživo wſchemu roſomej. Ně, to njeje pschecživo roſomej. Wſchudžom w Božej pschirodže ſtupa nam džiwna trojiza na pschecživo. Že jedyn čaſz a tola ſańdženj, nětſiſhi a pschichodny čaſz; je jedyn rum a wón wipschestrje ſo do hļubokoscze, ſchetroſcze a wyžkoscze. Ty ſy jedyn člowjek a ſy cželo, duch a duſha. Niž pschecživo roſomej je Boža ſvjata Trojiza ale wjſchſche naſchego roſoma. My njebudžemj a njemóžemj tak doſho, kaž ſmy tu na ſemi, tute potajnſtwo Božeho bhez ſa pschimyč a dopoſnač. Hdž ſwoj duch do njeho ponurimy, dha je nam, jako bhezny do hļubokeje hļubinu poſneje ſwětla, jažnoſcze a kraſnoſcze hladali a naſcha hłowa poczina ſo nam wjerziež, jako bhezny hladali do njeſkonečneho morja, kotrež w týhaz barbach ſchumi a ſo blyſčeži, tak ſo nam myžle ſańdu — a my hinač njemóžemj, hacž ſwoje ružy ſtýmkyč a ſo modlo ſe ſwøj. Pawołoni wuſnač: O kajka hļuboscž teho bohatsſwa, woboje teje mudroſcze a wědomoſcze Božeje! Žemu budž cžesč do wěcznoſcze. Hamjen. — Haj, cžesč budž Bohu Wótzej a Ssynie a ſswjatemu duchej!

1. Wot njeho ſu wſchitke wěžy — to je ſkutk Boha Wótza; khval jeho!
2. Psches njeho ſu wſchitke wěžy — to je ſkutk Boha Ssyna; wěr do njeho!
3. A njemu ſu wſchitke wěžy — to je ſkutk Boha ſvjateho ducha; daſ ſo wot njeho wodžicž!

1. „Wot njeho ſu wſchitke wěžy“ praji ſvjatuh japoſchtoſ w ſwojim wyžokim kherluſchu na Božu ſswjatu Trojizu. Módrje, tež ſa tak někotreho, kiž kſhesčijam rěka, je tuta Boža ſeſch tý ſapſchimyč, ſchto tute krotke ſłowa wupraja. Wſchitko,

shtož je, shtož widzisich abo njewidzisich: kwojczi jandželjo w njebjegach, klonzo, měšacze a hwědy, hory, kotrež ſo wýzko poſběhaju, a plódne doliny, ſchumjaze morja a pluſkotaze rěki, ryby, kotrež we wodže pkuwaja a czerw, kotrež w prósche kaža, ſwérjata w hródzach a na polach, ptacze w powětrje, my člowjekoj, ty a ja: my wschitz hmy wot Boža ſtvorjeni, wot Boža Wótza. Drje, ſtvorjenje je ſluk trojenickeho Boža. W 1. knihach Mójsjowych w 1. ſtawje ežitasich, ſak je Bóh wſchitko psches ſame kłowo ežinił a kwojath Jan nam wobſwedeži, ſo je to kłowo Boži Ssyn, Jan 1, 3, a ſo Boži duch lětasche na wodach. Ale Boži Ssyn a Boži Duh běſchtaj pschi ſtvorjenju grat we Božej ruzi; tón ſtvoriczel je Bóh Wótz; tehodla wusnajem w prením artifelu: ja wérju do Boža Wótza, wſchehomózneho ſtvoriczel a njebježow a ſemje. A wón wſchitko ſdžerži. Wón wodži klonzo, měšacze a wſchitke hwědy, kotrež w njefkonečnej daloskoſeži kwoje pucze ežahaju. ſsu wulicžili, ſo móžes h ſwojimaj wocžomaj něhdze 3000 hwědow widzecz, wſmi dalokowid, a tu wohladacze wjele tyžaz wjazy, a psches fotograſ ſu hiſchče wjele wjazy namakali, kotrež ſu tak ſdalene wot nasheje ſemje, ſo žaneho člowjeka wóčko je ženje wohladacž njebudž; a wſchě džerži Bóh ſe kwojej móznej ruku. Wón wodži mrózcele a woſchewi lažni ſemju ſ deſchczilom a ſ roku; wón ſežiwi wſchitke ſwérjata a dawa kózdej roſtlinje, ſhtož potrjeba. Wón ſastara tež tebie ſe wſchej žiwnoſeži. Móžes h ſapſchimyč, ſhto ſ temu kluſha! Ty prasches ſo pchi nětežiſche drohocze ſe ſtaroſežem: ſak móžu ja tym kwojim ſ najmjeñſhemu te najmuſiſche wobſtarač. Šchtó je twoje hospodařtwo pornjo Božemu! A ſak mudrje je Bóh wſchitko wuſtaſil! Ženož na něſhto chzu tebie tu dopomieč. Naschu ſemju je wón ſ powětrom wobſtalaſ. Nejebli wón to ežnił, by na ſemi wodnjo tajka hěza a we nozy tajka ſyma knježila, ſo žane ſiwnjenje tu njebi wobſtacž mohlo. — Psched lětthžazami je wón wulkim wýzokim ſahomam roſež daſ, psches žalostne ſemjerženie je je kluboko de ſemje pomuril, hdžez ſu ſo do wuhla pſheměniſe, ſo metrjebam h dženža w ſymje ſymu mréč. — Pohladaj na twoje čelo, na twoje woezi a wuſhi a wſchitke ſtawu! Š kajkej mudroſežu je wſcho wuhotowane! A dha ſmaža ſebi ludžo prajicž, ſo je wſchitko ſamo wot ſo po ſakonjach pſchirody tak ſo roſtivalo a kluwała tajku kluſež jako wulku mudroſež! Ně, zyla pſchiroda prěduje nam: Wot Boža ſu wſchitke wěžy. A ſhtózkuſilž ſ widžazymaj wocžomaj wokoło ſo kluada, tón dyrbi kwojej ruzi ſtýknež a ſ Pawolom wuſnacž: O, kajka klubokoſež teho bohatſtwa, woboje teje mudroſež a wědoninoſež Božej. O, kluval Boža Wótza: Knježe, ſak ſu twoje ſlukti tak wulke a ſak je jich tak wjele. Ty ſy je wſchě mudrje wuſtaſil. Spěvaj jemu: ſak je Bóh jara dobročimy! Šchtó njehmuth mohlo ſavostacž? Spěw. 639.

2. Bóh Wótz je wſchitko ſtvořil a to ſa naž ežlowjekow, kotrež je po kwojej podobnoſci ežinił, kotrež je njehmjertru diſchui daſ, duch wot kwojeho ducha, ſo bychm ſ njemu pſchischi do njebjež a džel doſtali na jeho kruhnoſeži. Dha ſwolischtej Haſdam a Žěva do hrěcha a ſ nimaj ſapadne zylé člowjefi do wotročkowſtwa krujercze a cžerta. Ale člowjekojo njemóžahu na Boža ſabyč, jich diſča žadacze ſebi po Boži. Šchtó ſu wſchitko ſphtali, ſo bychui ſo wumohli ſ knježitwa Božeho pſche ežiwnika! Kajke wopory ſu pſchinježli, kajke martry ſu na ſo wſali, ſo bychui Bože ſpodobanje ſebi dobyli. A Bóh w njebježach widžesche jich muſi, jich žadanje a prázowanje. Žeho kluboče běſche jich žel. Wón chžyche ſo tak rad nad nimi hmiſicž. Ale jeho prawdoſež to njepſchida: Tuta džesche: Psches kwoju winu ſu člowjekojo do kwojeho hubjenſtwa pſchischli. Woni ſu nět wěčnje ſhubjeni a ſatamani. Žadyn hřeſchnik njemóže datamh: my je njemóžemy ſapſchimyč a ſroſymiež. Ale my

psched tobu wobſtacž. Dha namaka Boža mudroſež džitom ſuež ſ ſbožu ſhubjeneho člowjefiwa. Ta džesche: Šcžel Twojeho Ssyna ſ nim. Tón je tón jenicžli, kž móže jich wot hrěchow wučiſcicž a wot knježitwa krujercze a cžerta wumóz, taſ ſo budž twoja prawdoſež a kluoſež ſpojena. A taſ ſo ſta. Boži Ssyn wopuskeži kwoju njebjeſtu kruhnoſež; wón narodži ſo w niſkoſeji a kluobje w Bethlehemje, wón ſjewi nam Božu kluoſež a wuñrje na kſchizu na horje Golgatha! O, kajke potajnſtvo! Boži Ssyn wěrny člowjef, naſch bratr! Boži Ssyn pſchecželnitwje wobſhadžujo ſ hrěſchnikami, kotsiž jeho kluoſež ſ ežornym nědžom ſom ſaplacža, haj jeho hidža. Boži Ssyn wibajo na kſchizu, na drjewje poſlečza a mřejo najhórkſchu krujerež! Šchtó móže to ſapſchimyč a ſroſymiež. K čemu je wón to ežinił? So by naž wumohli, warboval a dobył. Nět móžem ſo w ſiwnjenju a wumrježu na to ſpuskežecž: Psches njeho hmy my wumóženi. A to je ſa naž hiſchče 1000 króz wažniſche a kruhniſche hacž ſo hmy wot Boža Wótza ſtvorjeni. Nět móžem ſo modlo: O kajka klubokoſež bohatſtwa, woboje teje mudroſež a wědoninoſež Božej. Wot Boža Wótza hmy ſtvorjeni, psches Boža Ssyna hmy wumóženi. Žimaj budž čeſež do wěčnoſež. A čeſež už Boža Ssyna psches to, ſo do njeho ſ zylé wutrobu wěriſh, to rěka, ſo ſo jemu ſ eželom a ſ diſchu podaſh, ſo ſy ty jemu ſiwy, ſo jemu ſižiſch we wěčnej prawdoſeži, njewinoſeži a ſbóžnoſeži.

3. Ale ſe kwojeho roſoma abo možy njemóžes h ſo do Jeſom Khrysta twojeho Knjeſa wěrič ani ſ njemu pſchimyč; to móžes h jenož ſ pomožu krujateho ducha. A tón chze tebie ſo Božu Wótzej a Ssynnej dovjeſež; duž daj ſo wodžicž.

Bóh kwojath duch, kž wot Wótza a Ssyna wobſhadža a psches kotrehož tež tu na ſemi ſlukujetaſ, bu kwojati na wucžomnikow wulath a wot tuteho dnu džela wón na člowjſtich diſchach a pyta jich ſo Božu domjeſež. Ale ſak džiwnje dokonja wón tuto kwoje dželo? W ſtucežach do naſheho tekſta rěži kwoj. Pawol wo tym, ſo je Bóh Izraela, kwoj wuſwoleny lud, ſastorežil a na jeho měſtne pohanow ſ ſbožu powital. Ale jenož kluwu dyrbi Izrael ſaſlepſený wostacž, hacž by ta poſnoſež tych pohanow nits ſeſchla. Skónczne dyrbi tež Izrael ſbóžny bycž, pſchetož Bóh je wſchitkach pod njewěru ſapſknyk, ſo by nad wſchitkimi ſo kmiſil. A tuto džiwnje wodženie Bože ſpóſnajo wola Knjeſowý ſapſchitoſ: „Šak njedophtajomne ſu je kudženja a ſ njewuſlědženju jeho pucze“. A wjele praschenjow wotuža tu w naž. Hdžz chze ſo Bóh nade wſchitkimi hmiſicž, czechodla ſamknje wón prędji trſchitkach pod njewěru? Hdžz dyrbi Izrael ſkónczne ſbóžny bycž czechodla dowoli wón, ſo ſo jemu tajke ſaſlepjenje stanje? Čehodla je Bóh Židam ſlobocžiweho ducha, a woezi daſ, ſo bychui njewidželi, a wuſhi, ſo bychui njeklyſheli hacž do dženžniſcheho dnu a pohanam dawa wón woezi, ſo woidža a wuſhi, ſo kluſha. A my praschanym ſo dale: Hdžz je Bóh pohanow wuſwolis, czechodla je dženža hiſchče tyžaz millionow, kotsiž njewěra. Š ežini ſu woni to ſawinowali a ſ ežim hmy my ſebi ſaſkuzili, ſo nam kluetlo evangeliſa ſo kruči? Čehodla je Bóh pſchidaſ, ſo bučui ſchecžijenjo tak kruowje pſchecžehani, ſo ſu dženža ſaſho tajke czežke ežaſy ſa ſchecžijansku zyrkej pſchischle. Čehodla dyrbi pobožni husto wjele cžerpicž a bjesbóžnym wjedže ſo berje? A ſak wjele ſtyskniwych „čehodla“ poſběhuje ſo kóždu dženž ſ tyžaz wutrobow pchi ſhorložach, pchi ſromach! Šchtó wotmolwimy na to? Najprjedy ſ naſchim tekſtom: Šak njedophtnuja ſo Bože kudženja a ſ njewuſlědženju ſu jeho pucze. Porasneje pſchi ſtvořenje ſtvořenym: my je njemóžemy ſapſchimyč a ſroſymiež. Ale my

wopomnimy: so je Bóh s Knjesom. Schto hmy my jemu předym dali, so by wón jo nam sažo sapłacjicž dýrbjal? A hdvž hú nam Bože pucze czémne a njesroshmlíwe, tón kónz, ke kotremuž wjedu, snajemh: i njemu, i Bohu do njebjež hú wschitke wězh. Wschitko, schtož hwyath duch na naž sczele, dýrbi jenož i temu hlužicž, so bliże i Bohu pschiindžem. A jumu, hdvž budžemy wschitko we kwětle spósnacž, budžemy se spodzívanjom widzecž, tak rune věchu te pucze, kotrež sdachu ho nam tu na semi tak hyschiwe hycž a budžemy hwalicž: O kajka hlubokoſcž, teho bohatstwa, woboje: teje mudroſcze a wědomnoſcze Božeje. Ale jenož potom, hdvž so tu wot hwyateho ducha wodžicž damy. O hlybni jemu: Haj, wsmi ty ruzh mojej a wjedz mje hám. S tym czechicž Boha Szwjateho ducha.

Do potajnſtwa Božeje hwyateje Trojizh hmy dženža pohladali. Dopósnacž jo njemóžemy, to budžemy hafle w njebježach. Ale schtož hmy tu widzeli, to nuczi naž i wusnacžu: Ta zyla hwyata Trojiza budž do wěcznoſcze hwalena. Hamjen. M. w K.

Na hwyatu Trojizu.*

2. Kor. 13, 13.

Sbózne potajnſtvo Božeje hwyateje Trojizu.

Hlóž: Budž hwalba Bohu hámemu ic.

Sso potajnſtvo nam wotkrywa
doſčž hluboke a krafzne,
— to rěka hwyata Trojiza,
kaž rězi hlowo jaſne,
i nam pschihadžaze wot Boha,
naž pschihadžaze do kwětka,
hdvž na njo ledžbujemy.

Tak Bóh džé je Trojenicžki,
kož hweđciž hlowo jeho;
nam podawa ho w luboſczi
ja žorlo sboža wscheho! —
Hdvž Wótž, Ssyn, hwyath Duch
[kam je,
kij poskieža wscho živjenje,
hmy my nět džecži Bože.

Je hnada Onjesa nasheho
a wěczna luboſcž Boža
a dostatk Duch hwyateho
nam studžen wscheho sboža! —
Hlaj! Tak je Bóh Trojenicžki
we njesachodnej krafznoſczi
nam njehódnym ho sjewil.

Bóh Wóčez wschehomóžny je;
wscho živjenje je i njeho!
Bóh Ssyn i am kicža živjenje,
je podomnoſcž hám jeho!
Bóh hwyath Duch naž roewěža
je hlowom móznm živjenja,
jo hmyercži wucžefnjemy! —

A žorlo, studžen wuliwa ho jako rěka živa
tom s wěcznoſcze hém do hwmota so naž by wožiwka;
Duch hwyat Boži pchadža naž do sbózneho towarzstwa
s Trojenicžkim wchak Bohom! —

* Skrótscheny spěw s léta 1908.

Zyrkej a stat.

W Barlinje hú so wólby do radow starskich (Elternbeirats-wahlen) pschi ludowych schulach wotměwale. Stejeschtej hibi tam dwe lisezinje napšcherživo: hschesczijansko-njepolitiske a sjednoczena sozialistiska lisezina. Na přenšcej běchu so wschitzu sjednocžili, kotsiž chzedža hycž hschesczanszj starschi a hwoje džecži tež sa hschesczanske wukublane měcz, na druhzej wschitzu, kij žu sa snate sozialistiske samery. A tak měnisch, tak bu to nětk tam w Barlinje, tuthym Babelu, kaž ho to tak husto hwarci, woleni. S přenšcej lisy, hschesczansko-njepolitiske, bu jich wuswo- lenych 4242 saſtupjerjow a s tamneje sozialistiskeje 2349. To rěka, so maja hschesczanszj starschi na Barlinskich ludowych schulach wjetšchinu, skoro s dwěmaj tsežinomaj. S dobom hú we wschech jenotlomych radach starskich hschesczanszj wjetšchinu doſtali. Tute wólby hú sawěſcze něchtio wožebite a wažne we hwojim wusbytku a směja wěscze hwoje sczehwki. So s tym njeje pschewjely prajene, poläže nam tež snata sozialistiska nowina „Vortwärts“. Tuta mjenuje tute wólby jene wulke poraženie.

A tuto je čim wjetšche, hdvž wopomnisch, so mějachu sozialistiszy starschi do teho nahladnu wjetšchinu. — Tak drje hmy so wočakovacž, so wólby pschi wyschich schulach tež hinajsc̄heho wusbytka njewupłodža.

Podobne powjescze pschihadžaja tež s druhich pruskich městow. A tajkim dobýtkam sa hschesczanske ſtvo wožebje dopomahať ſjednoczenstwa hschesczanskich starskich, kotrež hú živje so wólbe dželale. W Pruskej mjenuju so tute ſjednoczenstwa hschesczanskich starskich: Chrīſtliche Elternbünde, w Sakſkej: Chrīſtliche Elternvereine.

Chzeschli profeta hycž, móžesč s tuteho wěſchežicž wobroženje ke hschesczianstwu. Tež druhe ſnamjenja poſkuſuſa na tajke so bližaze dobýwanje hschesczanskeje myſzle, wožebje ſbudžowanje a ſtukowanje młodžiny. Kaž so se wschelskich stron wobhvedča, pschibywa mjesč młodžinu hibanie, kotrež hze i ſnowanarodženju w hschesczanskim duchu domjescž. To by tež tón jeniežki prawy a strovy pucž byl i nowonarodej zyloho luda.

Tola njestajejmy pschewjely njedocžaliweje nadžije na tole. S městnami je młodžina, niz jenož hlužaza ale tež domjaza hschesczanskim hluboko w hwtěných czinkach a njeheschesczanskim waschnju! So býchu so wschitzu wěrni a wěriwi pschewo ſažo ſjednocžili do hwyatkownego dobroproſchenja ſa našch ludi, niz najpožledy ſa našchu młodžinu!

Njech je ſa ſajimazy dodawki tū dodać, schtož na ſhadžwanzy ſozialdemokratiske ſtronh we Weimaru jedyn ſekretar tuteje ſtrony wupraji: „Hacž runje je ſo ſozialistiska ſtrona jara wo tute wólby do radow starskich starala, njehzu wunoschki wólbotu ſwjeſelaze“. „Dýrbimy tola“, tak wón po hlowje rječnje, „nashonicž, ſo naše towarzſhki (unsere eigenen Genossinen) ſo pschecžiwo nam wobrožichu, ſo nochzedža hibi nabožinu ſe ſchule wustorkaež dacž“. Dale wón rječnje, ſo je wón duchowstwa jara wulki byl a ſo njeje pödpjera psches wucžerjow tajka byla, kaž by ſo to pschecž dýrbialo. — Tole je wěſče jara wažne wusnacž. Ale schto czini ſozialdemokratike nowinařstwo? Wono wjedže dale radikalnu ſchulſtu politiku a njedžiwa na pschecža a ſmýklenje hwojich hrobustawow a pschewiſhwarjow. Budža hibi to tucži dale tak lubiež datacž?

Nabožne pocžabi evangeliſtich Šerbow i bratrowskej gmejnje.

1. dodawki. Maty Wjellow.

Někotry ſ dobreho stareho hschesczianskeho ſerbſkeho doma rodzeny Šerb, hám hízo we wyschich lětach ſtejazh, ſo dženža na ſtowarſchenje dopomina, kotrež je wot starskich, nana wožebje, w mlodých lětach pschi wopytowanju hwyedženjow „bratrowskeje gmejny“ w Matym Wjellowje widžal. Mile, ſnutſkomne ſacžneža ducha na thchle hodžinach wotpocžuja. Šbudženi Šerbjia, kij do Herrnhuta njecžahachu a njejedžachu, buču tu w blifkimi Wjellowje to namakali, ſchtož jich duschu wožebje ſpoſojeſche, gmejnſtvo. Džakowne wopomnječe jich wjele ſ tuthym žorlo rjaneho duchowneho živjenja ſjednocži. Duž njech tež je Wjellowej, na kotrž je w cziszle 20 hízo ſpominjene, tež we Šerbfickich Nowinach čzo. 105 t. I. w nastawku „wo ſerbſkim ludowym bažniſtſtve“ ſ wjazh žadami, jednorý pomnik w hledowazym ſtajeny.

Wjellowska bratrowska wožada w lěće 1751 jako ſchczępjeńc wot Herrnhuta mjes Šerbami a ſa Šerbow nasta. Někotre lěta běchu hízo „bratſja“ na kuble wyschich ſtamtskeho hejtmana ſ Gersdorfa w Czichonjanskim hrodže Bože hlužby ſa duchowne ſbudženych ſ Herrnhutom kruče hromadže džeržazých Šerbow džerželi. William Vieſe r tehdy piſche wo 42 mužoch, 36 žón-

skich, 7 nježenjených žotrow a 14 nježenjených bratrach, kotrejmiž pôviedčenje dava, so „s čelom a dusku na Bratrowskej vožadže vîšaju“. Ticho skutkovanie ho niz jenož na Čichovniz a na v najbližšej wokolinej býdozých pschečzelov bratrowskej vožady wupscheczerasche, ale tež hîschče dale do Wojerez a do Delnije Euzízy. Tačo pak spomnený knies s Gersdorf woczi sanželi, jeho herba hrabja s Gersdorf nad Bartom wuprají, so „žaneho bratra s Herrnhuta v Čichovnizach ežepiež nochze“. Na to Biefer wobsamky, Čichovniz wopuscheziež a hředžishezo bratrowskeje dželawosze mjes Sserbami na to bliske (pol hodziny sdalene) rycerékuľo w Malym Wjelkowje pschepekožiež, kotrež běše 1745 s kúpjenjom na Mateja Dolhoho (Lang) s Dobroščez, stava wožady, pscheschlo. Tačo bratsja 20. aprile 1751 se hwojeho dotalneho shromadžisheza wuežahnichu a „wachu (taž w dženiku rěka) blidko, kóždy lanku kobu a džehu taž wježeli a dobreje myſle do Maleho Wjelkowa“. Wot teho dňa kolonija Moš Wjelkow pôdla hîzo wobstejazeje stareje herbskeje wsky nastá.

Kaž s novej Bratrowskej vožadže dôndže?

S Čichovniz wuežahnieni „bratsja a žotry“ w kniežim dvorje hospodni a jslivu s shromadžisným dostachu. Bratram M. Dolhi „wjelb a žotram komoru pschipolasa“, tač ežitam. „Blachome khachle kúpichu sa kóždy rum. Te ho kúrjaču, ale woni běchu wježeli, so móžachu ho w symje wohrjewacž“. S molom pak so „hród“ pschitvari, někotre istvň ho s tym dobychu a přenja sala nastá, sa kótrik běchu ho se židowa 200 teleti dariše. Bórsy tež s wokolinu pschečzeljo a kóbustevu tuteje nastavazeje herbskeje wožady pschithadžachu a kebi blisko dvora statok natvarichu — bjes prameho načisla (plana). Mjena přenich sú Franz Budin s Čech rodzený, Jan Wjela s Bréšova, Handr, Kora s Janke, Jan Duežmann s Klukša a druhý. Najvažnishe tvarjenie pak, kiz w tamných létach nastá, bě „wožedny dom“ (Gemeindehaus), s kótrehož s powjetschenjom z h r i v i n s k a s a l a (zhrkej) nastá. Horlivosz tvarjerjow ho s teho počaze, so ho psches nje-měř. kydomsčneje wójny wot tvarjenja wodžeržecž nježachu, hacž runje wójnu wjedžaze wójsko pruskeho krála Vjedricha a jeho njepešceželom, Saſskich a Awstríſskich, wospjet w najvojetšej bliſkoſći ležachu. Galožny kamieni sa salu ho w lécze 1757 ežicež s ežicha položi. Tačo pak běše ho tvar ſapocžak, bu s wulkim ſahorjenjom ſpěchowanym: Sserbjo, kaž rěka, 600 telet s temu dařichu a darmo pschitwoſy ežinjachu, so móžesche 30. ſímažnika 1758 ho přenja wožadna shromadžisna w novym Božim domje džeržecž. Dženik wo tym povjeda: „Khérliſch: „O, hlowa krawne ſbita“ ſpěwachu a pschi ſlowach: „Fa ſkótnik ſteju tudy“ wſchitzh jow býdazh bratsja a žotry na hwoje wožlicžo padžechu s čeſči jeho mręcza a krawjenja. Tež nježeli na to, 2. žnjenza, jako wſchitzh s shromadnemu Božemu blidu ho džeržazh wonkovni ho shromadžichu a přenju zyrfwinski modlitwu ſpěwachu, tehdy pschi ſlowach: „Th chzyl wotewrjene durje ſa hwoje evangeliom dacž“ na koſena padžechu a salu pod wjele ſyhlami ſlowje a knjesej zyrfwe porucžichu, Jego Wótzej a Duchej s pívernemu wophtowanju a žohnowanju a ju ſa kletku ſefužoweho ežepjenja mjes Sserbami požwječizh. My ho Šbóžnikoj džakovachmy, kiz je naž tač pod čežkimi wójniskimi čažami hnadnje wožarno-waſ. Potom jeho proſchachmy, so njebh ho tu niežo hacž jeho knjecerž a ežepjenje pschipovjedalo. Wot jeho kletki nježirjal nikomu dacž woteńč, komuž ho w tym ſnamjenju njebh ſjewiš, w kótrymž móže Wón wutroby dobyčž“. Popoldnju džeržane predovanje wo 2. Sam. 7. ho hñdom po tym w herbskej rěči wospjetowasche, na čož bratr Hajnik (Förster) wutrobnu modlitwu pschisamky a knjesej wozhnowanje na shromadžených wuprají“. 12. džení pražníka hrabja s Binzendorf ſe hwojí man-

dželskej a hwojí pschichodnym hynom Janom s Wattewille pschindže a wjecžor w novej sali rěč džeržesche, a načajtra brat Jan hwoju přenju rěč na herbske ſtadleschko w sali džeržesche.

(Počracžovanie.)

S blíſka a ſ daloka.

W Budyschinje wotměje ſo ſchtvortk, 15. junija, dopołdnia ½ 10 hodž. w Šserbštm Domje herbska předáfska konferenza! Duž njech ſo wſchitzu ſeňdu!

W Budyschinje běchu ſo, kaž kóžde lěto pření ſchtvortk junija, ſeſali duchovní zykleje ſakſkeje Euzízy k hlownej ſchadžowanzy, kotaž pod pschedžydstwom f. zyrfwineho radu Rosenfranza w krajnostawſlím ſeminaru 1. junija hwoje dželo dokonja. K ſawodej hlownej ſhromadžisným wodžerža ſo w 10 hodž. we zyrfwi Marie-Marthu Boža ſlužba. K. konsistorialny rada Bachy měječhe předovwanje f. wožadže ſhromadžených duchownych. Hñdom pschi ſpocžatku ſhromadžisny w ſeminaru bu f. farař ſic. Mróšak-Hrodžiſkežanski psches f. konsistorialneho radu psches pschedpovalo ežestneho wopízma konsistorija požeſczený. Móžesche tola Hrodžiſkežanski farař 5. junija, druhi džen ſhvjatkov w ſtovj ſtoly ſaſtojniski jubilej ſhvjecžicž na kotrež ſmý thdženja w tutym ſopjenku hîzo ſpominali; jubilač je nimo wyschſcheho dwórfekho předarja f. D. Tibeliuſha naſtarſchi farař w ſlužbje. W ežestném wopízmu wusběhnje krajne konsistorſtwo ſ džakom ſaſlužby knjega jubilara ſa wožadu, ſa zyrfej, ſa hynodu, ſa ſserbowſtwo. Wodžer ſhromadžisny wuprají tehodla f. jubilarej w mjenje Budyschſteje konsistorialneje wyschnoſcze kaž hlownej ſkonferenz ſbožopſchečza a herbska předáfska konferenza je ſo ſ taſkim poždžischo pschisamky, f. jubilarej pschedpovaloſchi ſa ſubilejny dar wědomostne knihy. — Po lětnej roſpratwie f. zyrfwi. radu Rosenfranza džeržesche f. farař Vetter pschednoschť wo „wusnačach“ zyrfwineho wotza Augustina. Koſmolka w tym w pschednoschku ſyſchánym, wot f. wodžerja ſhromadžisny pschednjekene wukash a porucženja a někotre dalsche dypki do wuežerpačhu ſkonečnje bohaty dnjowý porjad ſhromadžisny, kotaž bu ½ 4 hodž. ſkonečena.

Herrnhut. Kaž ſhoniſy, ſu naſchi ſserbja ſe ſajimanjom citali, ſchtož bě f. farař Mikela wo požahach a ſwiflach Herrnhutſkich ſe ſserbami napíkał. Wěmy, ſo ſ tym wſcho wožeržpane njeje. Wožebje ſtarſhim mjes naſchimi ſserbami budže hîſchče to a tamne ſnate, tač ſo ſserbja ſ Herrnhutſkim džeržachu a tač ſ nimi ſwiflachu; wožebje we Wjelkowſkich kónzach budža ſo teho dopomnicž. By ſwjeſelaze bylo, byli tón abo tamny něſhco taſkeho psches naſche ſopjenko ſjawnosći podačz chzyl. — Hdyž ſo nětk ſubileje Herrnhutſteje bratrowskeje zyrfwe ſo blížimy, chzemy jón pomhacž požwječicž tež ſ darom džaka. Tajke darch pschedwoſmje kóždy duchovní ſubje rad. A potom chzemy tam 17. a 18. junija do Herrnhuta jecž a kóbukwječicž. Setkamy ſo tam tež ſ bratrami ſe ſlowjanſkeje evangeliſteje zyrfwe. Něhdže 30 duchownych chze tam pschijecž. Někotſi ſ nich chzedža po ſubileju ſserbji wophtacž a budža wěſče wſchudžom ſa ſubhých hōſeži witani. — Herrnhutſka zyrfek ſak njech ſ Božej pomozi dale ſkutkuje ſnutschach w kraju kaž mjes požahani ſe žohnowanju jich wjele a ſ Bohu ežescž!

Listovanie: B. w. B. ſa 1. p. Tr. — M. we ſ. ſa 2. p. Tr.

Samolwity redaktor: farař Wyrgacž w Nožacžzach.
Čiſčej ſsmolerjez knihičiſhcerne a knihařne,
ſap. družſtvo ſ wobm. rukovanjom, w Budyschinje.